

Beslutningsforslag nr. **B 6**

Folketinget 2010-11

Fremsat den 28. oktober 2010 af Frank Aaen (EL), Line Barfod (EL), Per Clausen (EL) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning

om hurtigst muligt at trække Danmarks og NATO's tropper ud af Afghanistan

- Folketinget pålægger regeringen
- at arbejde for en omgående tilbagetrækning af NATO-styrker fra Afghanistan,
  - at begynde tilbagetrækningen af de danske soldater fra Afghanistan øjeblikkelig og
  - at igangsætte en ny politik med massiv satsning på udvikling og etablering af aftaler om fred og forsoning.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er med enkelte justeringer en gennemførelse af beslutningsforslag nr. B 69, folketingsåret 2009-10. Der henvises til Folketingstidende 2009-10, A, B 69 som fremsat, side 1 ff., og F, møde 71, side 15 ff., 1. beh. af B 69.

I 9 år har der været udenlandske NATO-styrker i Afghanistan, uden at landet er kommet nærmere fred og udvikling. Tværtimod er situationen kritisk.

Gennem årene har der været skiftende mål for den danske deltagelse i krigen i Afghanistan, men det står nu klart, at ingen af de foreslåede mål er opnået eller på vej til at blive opfyldt:

- Målet om at mindske truslen om terror er ikke opfyldt. Sideløbende med krigen i Afghanistan er faren for terror vokset.

- Målet om at nedkæmpe Taleban er ikke opfyldt. Tværtimod har Taleban i dag mulighed for at angribe i alle dele af Afghanistan.

- Målet om at skabe demokrati i Afghanistan er ikke opfyldt. Styret i Kabul bygger på adskillige krigsherrer, der intet har med demokrati at gøre.

Dag for dag vokser problemerne i Afghanistan. Mange danske, amerikanske og engelske soldater dør sammen med mange civile og uskyldige afghanere. Modstanden mod de udenlandske styrker vokser, og målet om at uddanne afghansk militær til at overtage USA's og NATO's rolle i Afghanistan ser ikke ud til at kunne opfyldes.

Den nuværende kurs øger problemerne, og den skal derfor ændres:

- Danmark skal arbejde for, at NATO-styrker forlader Afghanistan så hurtigt som muligt.

- Danmark skal begynde hjemtrækningen af de danske soldater med det samme og senest afslutte hjemtrækningen i sommeren 2011. Den nye strategi for tilbagetrækning skal meldes klart ud, for det er en forudsætning for at sætte skub i forhandlingerne om en fredsproces og for at påbegynde en våbenhvile.

- Danmark skal arbejde for, at der etableres aftaler om fred og forsoning på lokalt niveau og mere overordnet. Disse aftaler vil også indebære forhandlinger med dele af Taleban. For at fremme en sådan fredsproces skal der afgives løfter om massiv bistand til udvikling og sikring af økonomisk og social fremgang. Støtten skal kanaliseres gennem FN og de bistandsorganisationer, der i mange år har arbejdet med store resultater i Afghanistan. Det skønnes, at USA alene bruger mindst 500 mio. kr. om dagen på den nuværende krigsførelse. Hertil kom-

mer de beløb, Storbritannien, Danmark og andre NATO-lande bruger. Der kan skabes meget udvikling i et fattigt land som Afghanistan for de ressourcer, der i dag bruges på krig. Over halvdelen af den Afghanske befolkning lever i fattigdom.

- Danmark skal arbejde for, at der etableres en internationalt finansieret fredsbevarende styrke, der kan hjælpe med at opretholde lokale fredsftaler og dæmme op for, at talebanstyrker fra pakistanske baser eller andre krigsherrer sætter sig på magten i området. De fredsbevarende styrker kan oplagt være fra ikkevestlige lande, eventuelt fra muslimske lande, og må ikke inddrage soldater fra lande, der har været involveret i krigen.

Det er afgørende for succes, at udviklingsinitiativer har lokal forankring. Skoler, brønde og broer kan ikke forsvares med udenlandsk militær. Kun hvis de lokale har og føler et ejerskab, kan sociale og økonomiske fremskridt forsvares. Det er den måde, danske og andre landes udviklingsorganisationer har arbejdet på i mange år, selv da Taleban havde magten. Det er samtidig et godt alternativ til at lade udviklingsmidler gå igennem det korrupte og tvivlsomme styre i Kabul.

Generelt må en ny strategi i Afghanistan tage udgangspunkt i de eksisterende sociale strukturer i stedet for tanken om, at vestligt demokrati kan gennemtvinges via Kabul.

Vi skal dog ikke lade stå til over for styret i Afghanistan - uanset om det er de siddende krigsherrer, Taleban eller andre. Hvis der er tale om totalitære regimer, skal vi anvende muligheden for politiske og handelsmæssige sanktioner. F.eks. bør en kombination af diplomatisk pres, økonomiske sanktioner og incitament brugt til at kræve en grundlov, der respekterer grundlæggende frihedsrettigheder for begge køn.

Den eskalerende konflikt i Pakistan har tæt sammenhæng med Afghanistankrigen. NATO's nuværende krigsførelse i regionen og USA's angreb ind i Pakistan puster til konflikter, og det spændte forhold mellem Indien og Pakistan bidrager til at destabilisere hele regionen. En længerevarende fredsproces for Afghanistan bør også indeholde regionale initiativer for fred og stabilitet i området. Derfor skal Danmark på internationalt plan arbejde for at styrke en regional aftale.

Fortsat krig i Afghanistan forværrer situationen dag for dag. Der er efter 9 års krig ikke nogen let eller god løsning tilbage. Men det står klart, at fred i Afghanistan ikke kan opnås gennem en militær sejr. Det efterlader kun én farbar vej - at trække NATO-styrkerne ud og begynde at arbejde aktivt med fredsftaler, udviklingsbistand og politiske forhandlinger.

*Skriftlig fremsættelse***Frank Aaen (EL)**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om hurtigst muligt at trække Danmarks og NATO's tropper ud af Afghanistan.

(Beslutningsforslag nr. B 6)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.